Mihai Ignat

AICI, ACOLO

(dramă)

Personaje:

Melania Stancu
Liviu Stancu, soţul Melaniei
Gelu Stancu, fiul celor doi
Tudor Vona, tatăl Melaniei
Filip, fost coleg de liceu al Melaniei

Acţiunea se petrece într-un orăşel de provincie românesc, în zilele noastre.

1. LIVIU, MELANIA

Liviu doarme. Melania e lângă el, în picioare. Liviu se trezeşte.

LIVIU Te-ai întors.

MELANIA Ce vraişte.

LIVIU Gelu nu-i pe-aici?

MELANIA Vin din Italia, şi mă-ntrebi pe mine unde-i Gelu?

LIVIU E pe-afară, nu-ţi fă griji.

Se îmbrăţişează.

LIVIU Ţi-au dat concediu?

MELANIA M-am întors de tot.

LIVIU Cât e ceasul? De tot?

MELANIA Nu-l cauţi tu pe Gelu până desfac valizele?

LIVIU Trebuie s-apară.

MELANIA Mi-e somn. Cred că las valizele pe dimineaţă.

2. TUDOR, MELANIA

TUDOR Deci te-ai întors, fata tatii.

MELANIA După cum vezi.

TUDOR Parc-ai slăbit.

MELANIA Da, am dat jos câteva chile.

TUDOR Aşa slăbisem şi eu în Libia. Asta în primul an. În al doilea, am mai pus pe mine. Probabil fiindcă nu beam alcool. Ştii că acolo e interzis alcoolul.

MELANIA Da, mi-ai mai spus. De când te-ai întors, din '83, mi-ai tot povestit.

TUDOR Alte vremuri.

MELANIA Cum zici tu.

TUDOR Mai ţii minte că v-aduceam gumă topitoare?

MELANIA Când m-ai strâns în braţe prima dată şi m-ai pupat pe obraji, am simţit două lucruri: putoarea de tutun şi zgârietura bărbii.

TUDOR	Da, nu-ţi plăcea să te pup când eram nebărbierit. Ziceai că am pielea de şmirghel.

3. LIVIU	Înainte, nopţile ne lipeam unul de altul. Mă lipeam după spatele ei, ca abţibildul. Sau ea după spatele meu. După ce-a plecat, o vreme am mai simţit-o lipită de spatele meu. O vreme, nu mult. Acum mârâie, că mă-ntind pe tot patul, că-i trag pătura, că sforăi. Sforăiam şi-nainte, nu ştiu ce-a apucat-o.

4. MELANIA, GELU

MELANIA	Vino-ncoace.

GELU	M-aşteaptă băieţii.

MELANIA	S-aştepte. Uite, iar ai spatele gol. Eu ce ţi-am zis?

Îi bagă cămaşa-n pantaloni.

GELU	Nu răcesc, e cald.

MELANIA	E cald, e cald... E septembrie, gata cu căldura.

GELU	Mamă, m-aşteaptă.

MELANIA	Lecţiile ţi le-ai făcut?

GELU	Pentru mâine n-am.

Melania dă să-l conducă.

GELU	De ce vii după mine?

MELANIA	Nu vin după tine.

Gelu iese repede.

5. MELANIA, LIVIU, GELU

MELANIA	Unde-i zahărul?

LIVIU	În dulăpiorul galben.

MELANIA Ce caută acolo? Nu era-n ăsta de deasupra frigiderului?

LIVIU Nu ştiu.

MELANIA Acolo era. Înainte să plec, acolo-i era locul.

LIVIU Şi?

Pauză.

MELANIA Şi medicamentele? Ce caută astea aici? Înainte erau în baie.

LIVIU Le-oi fi pus la repezeală. Celelalte sunt în baie.

MELANIA Ieri am căutat vata de-am înnebunit. Unde-i?

LIVIU S-o fi terminat.

MELANIA Abia am cumpărat un pachet, cum să se termine?

GELU Tata, pot să mă duc afară?

MELANIA Pe mine de ce nu mă-ntrebi?

Pauză.

LIVIU Du-te, da' nu stai decât până se-ntunecă.

MELANIA Stai puţin.

Gelu iese repede.

6. LIVIU Mă lipeam după spatele ei, ca abţibildul. Sau ea după spatele meu. După ce-a plecat, o vreme am mai simţit-o lipită de spatele meu. O vreme, nu mult. Acum mârâie, că mă-ntind pe tot patul, că-i trag pătura, că sforăi. Sforăiam şi-nainte, nu ştiu ce-a apucat-o.

7. MELANIA, GELU

MELANIA Vino-ncoace.

GELU M-aşteaptă băieţii.

MELANIA S-aştepte. Uite, iar ai spatele gol. Eu ce ţi-am zis?

Îi bagă cămaşa-n pantaloni.

GELU Nu răcesc, e cald.

MELANIA E cald, e cald... E septembrie, gata cu căldura.

GELU Mamă, m-aşteaptă.

8. LIVIU (*Pe faţa lui Liviu, lumina albastră, spectrală, a ecranului TV.*) Uite-o şi p-asta. Dacă n-avea balcoanele alea, n-o băga nimeni în seamă. Aşa, a ajuns pe sticlă. Ce-o fi zicând? O să mă duc la şcoala de surdo-muţi, să-nvăţ să citesc de pe buze. Futu-ţi sonoru' mă-tii! Acum trebuia să se strice! Ce importanţă are ce zice? Dă şi ea din meliţă să-şi scoată mălaiul. Cu balcoanele alea, n-are nevoie de sonor. Gata, şi-a făcut numărul, acum intră bulangiul ăla, cum pizda mă-sii-l cheamă? Mă rog, ăsta-i bun de gură, le are cu- Dumnezeii tăi de televizor! Tocmai acum trebuia să te- Nu se poate! (*Butonează telecomanda.*) P-asta degeaba o frec, că nu mai merge de-o săptămână. Îmi trebuia una de-aia universală. O fi scăpat-o Gelu pe jos, că-i o mămăligă! (*Se ridică, se duce spre televizor, schimbă canalul. Se-ntoarce la locul său.*) Şi-acuma, uite, fac cărare până la *tembelizor*. Şi sonorul şi telecomanda trebuiau să se bulească deodată! (*Pe faţă – o lumină roşie, spectrală.*) Asta ce mai e? Ce filmare idioată! Ce-i asta? Băi, poţi turba de roşul ăsta! Nu se poate! (*Se ridică, face doi paşi spre televizor. Lumina devine albastră. Tudor se opreşte, se uită din picioare câteva clipe.*) A, e bine. Ba nu-i bine. Nu-i canalul de sport...? Ce pizda- (*Se duce spre televizor, îl butonează, se întoarce la locul său.*) În sfârşit! Grea-i viaţa de cowboy... Aşa, bă, aşa! Nişte ciumegi. Io-te, bulangii! Cine l-a adus p-ăla-n echipă, bă?! Ăştia numa' vedetismu' de ei! Cine ţi-a pus adidasu'-n picior, bă?! Hai, hai, acuma! Nu se poate...! Nu se poate...!!

9. LIVIU, MELANIA

LIVIU Oraşul ăsta se pustieşte.

MELANIA Vin alţii.

LIVIU Nu mai vine nimeni. În afară de tine. (*Pauză.*) Ajutorul meu de şomaj nu ajunge, ştii?

MELANIA V-am trimis lunar cât am putut. Ai uitat?

LIVIU Credeam că când te-ntorci, o s-aduci bani mai serioşi. (*Pauză.*) Mă gândeam că era bine să te fi-ntors cu nişte bani. Dacă tot te-ai întors.

MELANIA Ţi-am zis c-au renunţat la menajeră. Din cauza divorţului.

LIVIU Şi nu ţi-ai găsit altă familie?

MELANIA Tu crezi că-i chiar aşa simplu.

Pauză.

LIVIU Doar nu plângi?

10. LIVIU Uite-o şi p-asta. Dacă n-avea balcoanele alea, n-o băga nimeni în seamă. Aşa, a ajuns pe sticlă. Ce-o fi zicând? O să mă duc la şcoala de surdo-muţi, să-nvăţ să citesc de pe buze. P-asta degeaba o frec, că nu mai merge de-o săptămână. Îmi trebuia una de-aia universală. O fi scăpat-o Gelu pe jos, că-i o mămăligă! A, e bine. Ba nu-i bine. Nu-i canalul de sport...? În sfârşit! Grea-i viaţa de cowboy... Aşa, bă, aşa! Nişte ciumegi. Io-te, bulangii! Cine l-a adus p-ăla-n echipă, bă?! Ăştia numa' vedetismu' de ei! Cine ţi-a pus adidasu'-n picior, bă?! Hai, hai, acuma! Nu se poate...! Nu se poate...!!

11. MELANIA, GELU

MELANIA Deci: un pachet de unt-

GELU Nu luăm margarină? Untul se întinde greu pe pâine.

MELANIA Nu. Margarina are E-uri.

GELU Ce-s alea?

MELANIA Chimicale. Untul n-are chimicale.

GELU Are apă.

MELANIA Tu ţine mine: un pachet de unt, două sute de grame de parizer, cinci ouă... Ai grijă să nu le spargi. Să le cumperi ultimele, să le pui deasupra, bine?

GELU Bine. Mamă, ai văzut Veneţia?

MELANIA Nu, eu am fost la Torino.

GELU Şi la Torino ce-ai văzut?

MELANIA N-am avut timp să casc gura. Când mai aveam câte o duminică liberă, mă duceam cu Stela şi cu Felicia la vreo cofetărie în centru, dar atât.

GELU E adevărat că toţi italienii merg pe motoscutere? Aşa zice Titi.

MELANIA Mai bine grăbeşte-te, c-o să-nchidă.

Gelu dă să iasă.

MELANIA Ştii ceva? Nu mai lua parizer, că m-am săturat de parizer, ia mai bine câţiva crenvurşti. Ia şapte crenvurşti din ăia mici, că-s mai buni. Bine?

GELU Pot să-mi iau o-ngheţată?

MELANIA Păi- Bine, dacă-ţi rămân bani, ia-ţi o-ngheţată. Hai, du-te.

Gelu iese.

12. LIVIU, MELANIA

LIVIU Oraşul ăsta se pustieşte.

MELANIA Vin alţii.

LIVIU Nu mai vine nimeni. În afară de tine. (*Pauză.*) Şi nu ţi-ai găsit altă familie?

MELANIA Tu crezi că-i chiar aşa simplu.

Pauză.

LIVIU Doar nu plângi?

13. MELANIA, LIVIU

LIVIU În oraşul ăsta nu mai aterizează nici muştele. (*Pauză.*) De locuri de muncă, ce să mai zic! (*Pauză.*) Fi-tu şi-a terminat lecţiile?

MELANIA Da, e cu Titi, la joacă. (*Pauză.*) Ai observat? A-nceput să vorbească singur.

LIVIU Şi chiar nu puteai să mai rămâi?

MELANIA Să nu-ncepi iar–

LIVIU Ştiu că era greu, dar uită-te şi tu, nu ne mai descurcăm nicicum.

MELANIA Angela mi-a promis că m-anunţă dacă se iveşte vreun post la ea.

LIVIU La croitorie? Cu cât te plătesc acolo, nu ne scoatem nici întreţinerea.

MELANIA Decât deloc... (*Pauză.*) Mai bine acasă lângă tine şi Gelu, decât printre străini.

LIVIU Ce nasol c-au divorţat ăia! Din ce s-au luat?

MELANIA Crezi c-am avut vreme să casc gura la ale lor?

LIVIU Totuşi, fiind zi de zi în casă cu ei...

14. MELANIA, GELU

MELANIA Deci: un pachet de unt-

GELU Nu luăm margarină? Untul se întinde greu pe pâine.

MELANIA Nu. Margarina are E-uri.

GELU Ce-s alea?

MELANIA Chimicale. Untul n-are chimicale.

GELU Are apă.

MELANIA Tu ţine mine: un pachet de unt, două sute de grame de parizer, cinci ouă... Ai grijă să nu le spargi. Să le cumperi ultimele, să le pui deasupra, bine?

GELU Bine. Mamă, ai văzut Veneţia?

15. LIVIU Când a plecat, nu suporta fumul de ţigară. La întoarcere, fuma. Un pachet la două zile. Se retrage în bucătărie şi fumează în geam. Şi tace. Înainte nu tăcea atâta. O găsesc în toiul nopţii fumând în bucătărie. O întreb ce are. Ea zice: „Nimic". Cât a fost plecată, n-am visat-o deloc. Acum o visez întruna. Tâmpenii, dacă mă-ntreabă cineva.

16. MELANIA, LIVIU

LIVIU În oraşul ăsta nu mai aterizează nici muştele. (*Pauză.*) De locuri de muncă, ce să mai zic!

MELANIA Ai observat? A-nceput să vorbească singur.

LIVIU Şi chiar nu puteai să mai rămâi?

MELANIA Să nu-ncepi iar-

LIVIU Ştiu că era greu, dar uită-te şi tu, nu ne mai descurcăm nicicum.

17. MELANIA, TUDOR

MELANIA Hai, că se răceşte.

TUDOR Gata, am venit.

MELANIA Şi mai lasă televizorul ăla.

TUDOR Ai zis că-l duci la reparat.

MELANIA O să-l reparăm, tată.

TUDOR Când? Că de trei săptămâni e tot aşa, mut şi cu telecomanda bulită.

MELANIA Cu cine vorbeai pe scară?

TUDOR Cu Marta, de la trei. Zicea că bine că te-ai întors.

MELANIA Nu-i nevoie să minţi. Nu, lasă, ştiu ce-a zis. Am deschis uşa să te strig şi-am auzit.

TUDOR Asta zicea, Melania dragă, că ce bine c-ai venit acasă.

MELANIA Tată.

18. LIVIU, MELANIA

LIVIU Oraşul ăsta se pustieşte.

MELANIA Vin alţii.

LIVIU Nu mai vine nimeni. În afară de tine. (*Pauză.*) Şi nu ţi-ai găsit altă familie?

MELANIA Tu crezi că-i chiar aşa simplu.

Pauză.

LIVIU Doar nu plângi?

19. MELANIA Îmi fac bagajul. Haine, cele mai bune, să mă ţină, ca să nu dau acolo banii pe altele. Medicamente, că acolo cică-s scumpe. Şi neapărat fotografii. Cât mai multe fotografii. Cu Gelu, cu bărbatu-miu, cu tata. Plec. Apoi ajung. Apoi mă-ntorc acasă. Din păcate, nu-i aşa simplu. Înainte de-a mă întoarce, trebuie să stau. De fapt, nu stau. Mă mut cu Felicia, Stela, Viorica, Lenuţa şi Mona. Primesc instrucţiunile de la familia Catani. Întâi de la el, apoi de la ea. Spăl vase, calc, gătesc, dau cu aspiratorul, spăl pe jos, şterg praful, fac cumpărături, sparg ouăle, spăl, duc gunoiul, gătesc, stric blenderul, îl plătesc de nou, le zâmbesc copiilor, mă plâng fetelor de durerile de spate, cad frântă în fiecare seară, urăsc soneria ceasului deşteptător, înjur mascalţonii care fluieră după mine, sun acasă să aud vocile băieţilor, pierd autobuzul şi întârzii, primesc un bonus de ziua mea, răcesc din cauza transpiraţiei, mă-ngrijesc colegele de cameră, trimit cărţi poştale cu Vezuviul şi cu turnul Eiffel, văd o rochie superbă în vitrină şi mor de ciudă că n-o pot cumpăra, văd un câine strivit pe şosea, mănânc pizza şi macaroane la ele acasă, cer restul în limba lui Berlusconi, visez. Şi mă trezesc. Şi iarăşi visez. Şi iarăşi mă trezesc. Într-o zi o să mă trezesc acasă.

20. MELANIA, LIVIU

MELANIA Unde-i zahărul?
LIVIU În dulăpiorul galben.
MELANIA Ce caută acolo? Nu era-n ăsta de deasupra frigiderului?
LIVIU Nu ştiu.
MELANIA Acolo era. Înainte să plec, acolo-i era locul.
LIVIU Şi?

21. LIVIU, GELU

GELU	Azi e miercuri.

LIVIU	Hm?

Gelu râde.

LIVIU	Ce-i?

GELU	Azi nu-i miercuri. Te-am minţit.

LIVIU	N-ai altceva de făcut? Ce-i aia?

GELU	Nu ştiu.

LIVIU	E-o lampă de televizor. De unde-o ai?

GELU	Era în debara.

LIVIU	Parc-am aruncat-o. Ştiu sigur c-am aruncat-o. Ai scos-o din gunoi?

GELU	Era în debara.

LIVIU	Gelule, nu mă prosti-n faţă, că nu te văd bine.

GELU	Zău, am găsit-o în debara.

LIVIU	Poate găsesc şi o curea în debara, ce zici?

22. MELANIA, TUDOR

MELANIA	Hai, că se răceşte.

TUDOR	Gata, am venit.

MELANIA	Cu cine vorbeai pe scară?

TUDOR	Cu Marta, de la trei.

MELANIA	Nu-i nevoie să minţi.

23. MELANIA	Haine, cele mai bune, să mă ţină, ca să nu dau acolo banii pe altele. Medicamente, că acolo cică-s scumpe. Cât mai multe fotografii. Cu Gelu, cu bărbatu-miu, cu tata. Plec. Apoi ajung. Mă mut cu Felicia, Stela, Viorica, Lenuţa şi Mona. Primesc instrucţiunile de la familia Catani. Întâi de la el, apoi de la ea. Spăl vase, calc, gătesc, dau cu

aspiratorul, spăl pe jos, şterg praful, fac cumpărături, sparg ouăle, spăl, duc gunoiul, gătesc, stric blenderul, îl plătesc de nou, le zâmbesc copiilor, mă plâng fetelor de durerile de spate, cad frântă în fiecare seară, urăsc soneria ceasului deşteptător, înjur mascalţonii care fluieră după mine, sun acasă să aud vocile băieţilor, pierd autobuzul şi întârzii, primesc un bonus de ziua mea, răcesc din cauza transpiraţiei, mă-ngrijesc colegele de cameră, trimit cărţi poştale cu Vezuviul şi cu turnul Eiffel, văd o rochie superbă în vitrină şi mor de ciudă că n-o pot cumpăra, văd un câine strivit pe şosea, mănânc pizza şi macaroane la ele acasă, cer restul în limba lui Berlusconi, visez.

24. MELANIA, LIVIU

LIVIU Şi, cum era p-acolo?

MELANIA Ţi-am povestit. Şi doar ai văzut cărţile poştale.

LIVIU Oamenii cum erau?

MELANIA Ca şi pe-aici, cum să fie?

LIVIU Am auzit că italienii se cam iau de femei. Că-s mai neruşinaţi.

MELANIA Nu te mai lua şi tu după unii şi alţii.

LIVIU Nu mă iau, da' şi-ntr-un documentar zicea că aşa şi pe dincolo. Că le fluieră pe stradă. (*Pauză.*) Ştii, taică-tu. Iar l-a apucat.

MELANIA Ce-i cu tata?

LIVIU Eu arunc una, alta, iar el le scoate şi le pune la loc.

MELANIA Nu cred.

LIVIU Sau mai rău, în alte locuri. Dacă-ţi zic.

25. MELANIA, TUDOR

MELANIA Ce-i aia? Sânge?

TUDOR Suc de roşii.

MELANIA	Cum ai reuşit?
TUDOR	Din cauza ta.
MELANIA	A mea?
TUDOR	Credeam că ţi-a trecut, acolo.
MELANIA	Ce să-mi treacă?
TUDOR	Chestia cu închisul. Nu închizi ca lumea capacele.
MELANIA	Nu-i adevărat.
TUDOR	Dacă-nchideai ca lumea sticla cu suc de roşii, n-aveam pata asta.
MELANIA	Bine că dai vina pe mine. (*Pauză.*) De ce trebuia să-mi treacă acolo?
TUDOR	Acolo? Unde „acolo”? A, da. (*Pauză.*) Nu ştiu. Am zis şi eu aşa.

26. LIVIU, MELANIA

LIVIU	Nu mă iau, da’ şi-ntr-un documentar zicea că aşa şi pe dincolo. Că le fluieră pe stradă. Ştii, taică-tu. Iar l-a apucat.
MELANIA	Ce-i cu tata?
LIVIU	Eu arunc una, alta, iar el le scoate şi le pune la loc.
MELANIA	Nu cred.
LIVIU	Sau mai rău, în alte locuri. Dacă-ţi zic.

27. MELANIA, LIVIU

MELANIA	Şi tanti Katy?
LIVIU	Tot aşa: se uită toată ziua pe geam. Pe rochia asta cât ai dat?
MELANIA	Nu mai ştiu. Dar nu e de acolo. Am luat-o de-aici, acum trei ani, nu mai ştii?
LIVIU	Nu e nouă?
MELANIA	Am scos-o azi-dimineaţă din dulap. Am crezut c-o să trebuiască s-o strâmtez, dar nu-i nevoie. Mi-era puţin strâmtă când am luat-o, aşa că acum e numai bună.
LIVIU	Eu nu te-am mai văzut cu ea.

MELANIA	Nu mai ţii tu minte.
LIVIU	Italianul, avocatul, nu-ţi făcea cadouri?
MELANIA	De sărbători. Mi le dădea nevastă-sa.
LIVIU	Nevastă-sa? Ce cadouri?
MELANIA	Spray-uri, lucruri de-astea.

28. MELANIA, TUDOR

MELANIA	Ce-i aia? Sânge?
TUDOR	Suc de roşii.
MELANIA	Cum ai reuşit?
TUDOR	Credeam că ţi-a trecut, acolo.
MELANIA	Ce să-mi treacă?
TUDOR	Chestia cu închisul. Nu închizi ca lumea capacele.
MELANIA	Bine că dai vina pe mine. (*Pauză.*) De ce trebuia să-mi treacă acolo?
TUDOR	Acolo? Unde „acolo”? A, da. Nu ştiu.

29. MELANIA

Haine, cele mai bune, să mă ţină, ca să nu dau acolo banii pe altele. Medicamente, că acolo cică-s scumpe. Cât mai multe fotografii. Cu Gelu, cu bărbatu-miu, cu tata. Plec. Apoi ajung. Apoi mă-ntorc acasă. Din păcate, nu-i aşa simplu. Înainte de-a mă întoarce, trebuie să stau. Spăl vase, calc, gătesc, dau cu aspiratorul, spăl pe jos, şterg praful, fac cumpărături, sparg ouăle, spăl, duc gunoiul, gătesc, stric blenderul, îl plătesc de nou, le zâmbesc copiilor, mă plâng fetelor de durerile de spate, cad frântă în fiecare seară, urăsc soneria ceasului deşteptător, înjur mascalţonii care fluieră după mine, sun acasă să aud vocile băieţilor, pierd autobuzul şi întârzii, primesc un bonus de ziua mea, răcesc din cauza transpiraţiei, mă-ngrijesc colegele de cameră, trimit cărţi poştale cu Vezuviul şi cu turnul Eiffel, văd o rochie superbă în vitrină şi mor de ciudă că n-o pot cumpăra, văd un câine

strivit pe şosea, mănânc pizza şi macaroane la ele acasă, cer restul în limba lui Berlusconi, visez. Şi mă trezesc.

30. TUDOR, MELANIA

MELANIA Acolo îmi aminteam totul. Închideam ochii şi mă plimbam pe-aici, prin casă, şi găseam orice lucru.

TUDOR Nu arunca paharul ăla.

MELANIA E de unică folosinţă.

TUDOR Şi ce dacă? Eu îl pot folosi de mai multe ori.

MELANIA Până se strică, nu?

Striveşte paharul în palmă.

TUDOR De ce-?

MELANIA E doar plastic.

TUDOR Dacă nu-l foloseai tu, îl foloseam eu. Se spală şi se mai poate bea din el.

MELANIA Acum nu mai ştiu care pe unde sunt. Le-aţi mutat, le-aţi-

Pauză.

TUDOR Nu pe toate.

MELANIA Ei, nu. Până şi frigiderul l-aţi mutat. Nu stătea bine acolo unde era?

TUDOR Bătea soarele pe el. Cică nu e bine, se-ncălzeşte.

31. TUDOR, MELANIA, LIVIU

TUDOR Puşcăriaşii o duc mai bine ca bolnavii din spitale.

LIVIU Mela, ce faci acolo?

MELANIA O prăjitură cu lămâie. Dar te rog să nu mănânci din ea până mâine dimineaţă.

TUDOR Au arătat la televizor.

MELANIA Trebuie să se înmoaie, de la drojdie.

LIVIU Drojdie? Am destulă drojdie aici.

Ridică demonstrativ sticla de bere.

TUDOR Cică blocul alimentar în care se pregăteşte mâncarea deţinuţilor e mai dotat, mai curat şi mai organizat decât ăla din spitale.

LIVIU Atunci hai să dăm o spargere. Dacă nu ne prind, e perfect, dacă ne prind, măcar avem asigurate cazare şi masă de trei stele.

TUDOR Cică alocaţia de hrană a bolnavului e de 18 lei pe zi, iar cea a deţinutului, de 32.

LIVIU Mi-e foame.

MELANIA După atâta drojdie de bere, cred şi eu.

TUDOR Liviule, ai vorbit serios? De spargere, ai vorbit serios?

Liviu şi Tudor ciocnesc sticlele.

MELANIA Mai bine aveţi grijă să nu spargeţi sticlele alea. Numai prostii spuneţi. (*Pauză.*) Pe undă umblă Gelu?

LIVIU Mai lasă-l pe Gelu. Tot timpul întrebi de el. E băiat mare.

MELANIA E aproape unşpe şi nu-i acasă. O s-ajungă un golan.

TUDOR S-o fi luat cu joaca. Liviule, dăm spargerea aia sau nu?

MELANIA La unu noaptea?

TUDOR De ce nu? E ora potrivită, lumea doarme, n-o să fim deranjaţi.

LIVIU Nu, la ora aia eu trebuie să dorm, că altfel dimineaţa suntchiaun.

32. TUDOR, MELANIA

MELANIA Acolo îmi aminteam totul. Închideam ochii şi mă plimbam pe-aici, prin casă, şi găseam orice lucru.

TUDOR Nu arunca paharul ăla.

MELANIA E de unică folosinţă.

TUDOR Şi ce dacă? Eu îl pot folosi de mai multe ori.

MELANIA Până se strică, nu?

Striveşte paharul în palmă.

TUDOR De ce-?

MELANIA E doar plastic.

TUDOR Dacă nu-l foloseai tu, îl foloseam eu. Se spală şi se mai poate bea din el.

MELANIA Acum nu mai ştiu care pe unde sunt. Le-aţi mutat, le-aţi-

33. MELANIA, FILIP

MELANIA Filip.

FILIP Te-ai întors?

MELANIA De ceva vreme, da. Credeam că eşti în Spania.

FILIP Nu, n-am mai plecat.

Pauză.

MELANIA Cum îţi mai merge?

FILIP Mă descurc.

MELANIA Nu te plângi? Toată lumea se plânge.

FILIP Şi tu?

MELANIA Eu? N-am avut timp să mă gândesc.

Pauză.

FILIP Şi? Altfel?

MELANIA Nimic nou.

FILIP Da, ştiu cum e.

34. TUDOR S-a-ntors c-un tic. Netezeşte întruna, orice cută. Stă pe canapea şi-şi tot plimbă mâna pe cuvertură. Când e la masa din sufragerie şi ascultă radioul sau se uită la *tembelizor*, netezeşte faţa de masă. „Ce-i tot faci?!" îi zic. Mai las-o, c-o toceşti de tot! Nu se poate opri. Nu-şi poate ţine mâinile locului. Odată o vezi că-ncep să-ntindă de fustă, de pantaloni, de ce are pe ea. Netezeşte toate pungile de nailon, orice pătură, orice pânză. Nu-i place să fie nimic şifonat. O să-nceapă să umble c-un fier de călcat după ea, să calce tot.

35. TUDOR, MELANIA

MELANIA Acolo îmi aminteam totul. Închideam ochii şi mă plimbam pe-aici, prin casă, şi găseam orice lucru.

TUDOR Nu arunca paharul ăla.

MELANIA E de unică folosinţă.

TUDOR Şi ce dacă? Eu îl pot folosi de mai multe ori.

MELANIA Până se strică, nu?

Striveşte paharul în palmă.

TUDOR De ce-?

MELANIA E doar plastic.

TUDOR Dacă nu-l foloseai tu, îl foloseam eu. Se spală şi se mai poate bea din el.

MELANIA Acum nu mai ştiu care pe unde sunt. Le-aţi mutat, le-aţi-

36. MELANIA Am visat picioare. Ce-o fi-nsemnând şi asta? Vedeam numai picioare, de la brâu în jos. Nu era greu să-mi dau seama dacă erau de bărbat sau de femeie. Ce pot să visez şi eu! (*Pauză.*) Unele erau chiar urâte. Mai ales mersul lor era-

37. TUDOR, LIVIU

TUDOR Mişu şi-a tras merţan.

LIVIU De unde ştii?

TUDOR L-am văzut la volan, în oraş.

LIVIU Poate nu era al lui.

TUDOR E-al lui, îţi spun eu. Şi l-a adus din Germania. E second-hand, dar n-are decât vreo sută de mii de km. Mi-a făcut şi cinste cu-o bere, la-

LIVIU Dacă stai s-asculţi la minciunile lui... L-a furgăsit de undeva şi-acuma... Ce, în Germania umblă câinii cu merţane-n coadă?

TUDOR Îţi zic eu, e-al lui. Du-te şi tu în Germania şi te lipeşti şi tu de-

LIVIU Nu pot, ştii bine, tată-socrule. Nu mai am vârsta.

TUDOR Care vârstă? Care vârstă? Păi atunci eu ce să mai zic... (*Pauză.*) Uite, Mişu s-a descurcat.

LIVIU Las' că dacă nu era soacră-sa...

TUDOR Zi mai bine că ţi-e frică.

LIVIU De ce să-mi fie frică?

TUDOR Aşa, ţi-e frică.

LIVIU Vorbeşti şi dumneata...

38. TUDOR Netezeşte întruna, orice cută. Stă pe canapea şi-şi tot plimbă mâna pe cuvertură. Când e la masa din sufragerie şi ascultă radioul sau se uită la *tembelizor*, netezeşte faţa de masă. Nu se poate opri. Nu-şi poate ţine mâinile locului. Odată o vezi că-ncep să-ntindă de fustă, de pantaloni, de ce are pe ea. netezeşte toate pungile de nailon, orice pătură, orice pânză. Nu-i place să fie nimic şifonat.

39. MELANIA, LIVIU

LIVIU M-am întâlnit cu Felicia.

MELANIA S-a întors?

LIVIU Da, cu un Fiat.

MELANIA Mă bucur pentru ea.

LIVIU Unii reuşesc...

MELANIA Auzi, de ce nu pleci tu, dacă eşti aşa grozav?

LIVIU Felicia mă-ntreba de tine, dacă ţi-ai revenit... Ce voia să spună?

MELANIA Cum adică?

LIVIU A-ntrebat cum te mai simţi.

MELANIA S-o fi referit la faptul c-am fost nevoită să plec aşa, fără ceva cheag.

LIVIU Vezi, nu doar eu îţi spun asta.

MELANIA Sper că nu-

40. MELANIA, GELU, *apoi* LIVIU

MELANIA Ce-ai păţit?! Cine te-a bătut în halul ăsta?!

GELU Nu m-a bătut. Eu l-am bătut.

MELANIA Vino-ncoace, stai locului!

Îl certează în creştetul capului, dă de sânge.

GELU Au!

MELANIA „Au"?! Te-ai sălbăticit! Aşa te-am învăţat eu? Să te baţi?

GELU Dar, mamă, Titi a-nceput!

MELANIA Titi?! Nu era cel mai bun prieten al tău?!

GELU Păi dacă mi-a spart capul, i l-am spart şi eu! Şi-a zis că nu mai pup bicicleta lui. Şi i-am zis că nici nu-mi trebuie!

MELANIA Stai locului, nu te mai agita! Trebuie să-ţi dau cu iod, să nu se infecteze.

GELU Eu i-am spart capul mai tare, fiindcă i-a curs mai mult sânge.

MELANIA Când or afla părinţii lui Titi, acolo-n Spania, că v-aţi spart capetele...

GELU Şi bicicleta o să-i ruginească, ştiu eu.

Intră Liviu.

LIVIU Ce-ai făcut, tată?

MELANIA S-a bătut cu Titi, aia a făcut!

LIVIU Şi l-ai dovedit?

GELU I-am spart capul!

LIVIU Bravo, aşa te vreau! Să nu fi mămăligă, că- !

MELANIA Liviu!

41. MELANIA, LIVIU

LIVIU Unii reuşesc... Ce voia să spună?

MELANIA Cum adică?

LIVIU A-ntrebat cum te mai simţi. Vezi, nu doar eu îţi spun asta.

MELANIA Sper că nu-

42. MELANIA De undeva trebuie să fi început totul. (*Pauză.*) Dacă mi-aş aminti de unde, poate- (*Pauză.*) Toate-s ca o apă din care nu poţi- Adică poţi, dar nu îndeajuns cât să- (*Pauză.*) Nu purtam bijuterii, să nu mi le fure. (*Pauză.*) Albanezo, îmi zicea. Toate eram albaneze- (*Pauză.*) Ceva simplu.

43. MELANIA, GELU, *apoi* LIVIU

GELU Nu m-a bătut. Eu l-am bătut.

MELANIA Vino-ncoace, stai locului! Aşa te-am învăţat eu? Să te baţi?

GELU Păi dacă mi-a spart capul, i l-am spart şi eu! Şi-a zis că nu mai pup bicicleta lui. Şi i-am zis că nici nu-mi trebuie!

MELANIA Stai locului, nu te mai agita! Trebuie să-ţi dau cu iod, să nu se infecteze.

GELU Eu i-am spart capul mai tare, fiindcă i-a curs mai mult sânge. Şi bicicleta o să-i ruginească, ştiu eu.

44. LIVIU, TUDOR

TUDOR Te-am văzut ieri în oraş.

LIVIU Când?

TUDOR Păi ieri, pe la două.

LIVIU A, da?

TUDOR Aia cu care erai, era Felicia?

LIVIU Ăă- Da, ea era. Dacă m-ai văzut pe la două, da.

TUDOR S-a-ntors şi ea?

LIVIU Nu de tot.

Pauză.

TUDOR Am văzut c-aţi urcat într-un Fiat.

LIVIU Da, şi-a luat un Fiat.

TUDOR Fiatul e o maşină bună. Italienii fac maşini bune.

LIVIU Mai ales din alea de curse, ştiu.

Pauză.

TUDOR Noi nu suntem în stare să facem o maşină ca lumea. Vin coreenii şi franţujii să facă maşini la noi.

LIVIU Bine, şi ce vrei acuma? Să nu mai vină? Las' să vină, mai avem şi noi ce şururbări...

TUDOR Şi unde v-aţi dus?

LIVIU Hm?

TUDOR Unde v-aţi dus?

LIVIU Cum adică unde ne-am dus? Ne-am dus- Ne-am întâlnit prin centru şi m-a dus până la Mişu, ştii că trebuia să vorbesc cu el.

TUDOR A, da.

Pauză.

LIVIU Ce?

TUDOR Nimic.

LIVIU Ei, nimic. Hai, zi, ce-i?

TUDOR Arată bine Felicia...

LIVIU Unde-ţi fuge mintea, tată-socrule?

TUDOR Mie? Un' să-mi fugă...?

LIVIU M-a dus pân'-la Mişu, ţi-am zis. Termină cu astea, te rog.

TUDOR Cu ce să termin? N-am ce să termin.

45. MELANIA Am visat picioare. Ce-o fi-nsemnând şi asta? Vedeam numai picioare, de la brâu în jos. Nu era greu să-mi dau seama dacă erau de bărbat sau de femeie. Ce pot să visez şi eu! (*Pauză.*) Unele erau chiar urâte. Mai ales mersul lor era-

46. GELU Când tata zice „s-ar putea”, înseamnă „e sigur”. Când tata zice „e de treabă”, înseamnă „fraier”. Când tata zice „du-te şi învaţă”, înseamnă „mai lasă-mă-n pace, c-am destule pe cap, doar tu-mi mai lipseşti, ce,-s câştigat la belciuge?!”. Când tata zice „nu ştiu”, înseamnă „ştiu, da’ nu vreau să-ţi spun”. Când bunu zice „sigur nu vrei altceva?”, înseamnă „ar fi bine să vrei altceva, că oricum nu pot să-ţi iau ce vrei tu”. Când tata zice „mâine”, înseamnă „niciodată”. Când tata zice „o, da’ nu trebuia”, înseamnă „altceva mai ieftin n-ai găsit, zgârcioabo?”. Scârţâiturile patului înseamnă că n-am voie să intru în camera lor. Şuncă şi măsline şi chec înseamnă zi de salariu. Seminţe şi bere înseamnă meci de fotbal. Rahat înseamnă caca.

47. MELANIA, FILIP

FILIP Cât ai stat acolo? Nu te-am văzut de vreo... trei ani.

MELANIA Mai puţin-

FILIP Da’ e măcar călduţ, nu?

MELANIA Da, călduţ.

FILIP Păi atunci... doi ani... jumate?

MELANIA Fierbinte.

FILIP ...şi... cinci luni

MELANIA Şi patru luni.

FILIP Doi ani şi patru luni... Ştii cât am stat eu p-afară? Ia, ghiceşte.

MELANIA Nu ştiu. Câteva luni.

FILIP Rece.

MELANIA Rece? Trei săptămâni?

FILIP Răcoare.

MELANIA Doar nu trei zile?!

FILIP Cald.

MELANIA Şase, câte?

FILIP Şapte. Şapte zile. O excursie cu autocarul, în-

MELANIA Elveţia?

FILIP Nţ, rece.

MELANIA Să vedem... Ungaria, că-i mai aproape.

FILIP Călduţ.

MELANIA Bulgaria.

FILIP Călduţ.

MELANIA Păi n-a mai rămas decât... Uniunea Sovietică.

FILIP Bingo!

MELANIA Sper că n-ai ratat mumia lui Lenin.

FILIP N-a depins de mine, îţi dai seama. Dar n-am ratat-o, era-n preţ.

MELANIA Şi?

FILIP Şi nimic.

MELANIA Excursia aia am ratat-o.

FILIP Ştii, Merca, proful de geografie care-o fost cu noi, a murit. Chiar zilele astea.

MELANIA Mai trăia?

FILIP Da, mai trăia. Dar acum, ştii tu.

48. MELANIA N-am mai visat picioare. Am visat un microbuz. Plin: călători, bagaje, transpiraţie. Avantajul faţă de microbuzele alea cu care am făcut Italia era că-n vis nu simţeam mirosul de transpiraţie. Şi goale, microbuzele alea put a transpiraţie, nu ştiu, se impregnează tapiţeria. Nici culorile nu le văd clar în vis. Nu-mi dau seama dacă tapiţeria e-n albastrul ăla oribil cu model sau în verdele greţos pe care l-am privit tot drumul de întoarcere. Geanta din braţe nu lipseşte niciodată. Azi-noapte toţi călătorii aveau în braţe aceeaşi geantă: geanta mea. Ştiu c-am ţipat, că să nu-şi bată joc. Şi bineînţeles că nu m-auzeam.
Niciodată în vis nu mă aud. Adică vorbesc, dar-

49. TUDOR Netezeşte întruna. Stă pe canapea şi-şi tot plimbă mâna pe cuvertură. Când e la masa din sufragerie şi ascultă radioul sau se uită la *tembelizor*, netezeşte faţa de masă. Nu se poate opri.

50. MELANIA De undeva trebuie să fi început totul. (*Pauză.*) Dacă mi-aş aminti de unde, poate- (*Pauză.*) Toate-s ca o apă din care nu poţi- Adică poţi, dar nu îndeajuns cât să- (*Pauză.*) Nu purtam bijuterii, să nu mi le fure. (*Pauză.*) Albanezo, îmi zicea. Toate eram albaneze- (*Pauză.*) Ceva simplu.

51. MELANIA, LIVIU, *apoi* GELU

Liviu se apropie pe la spate de Melania. O sărută pe gât.

MELANIA Nu acum, te rog.

El insistă.

MELANIA Vine copilu' şi ne prinde...

LIVIU Voiam *decât* un pupic, acolo.

MELANIA Lasă...

Ea ridică din umeri când el o atinge pe gât, ca şi cum ar vrea să-l îndepărteze.

LIVIU Ce-i cu tine?

MELANIA Nimic.

LIVIU Sau după ce ţi-a pus ăla mâna pe cur, acum nu mai suporţi să te-

MELANIA Nu-ncepe iar!

LIVIU Eşti o... o-

MELANIA Hai, spune-o! Spune-o, ca să regreţi dup-aia cât trăieşti!

LIVIU Ce, crezi că nu pot?

MELANIA O, ba da, poţi! Eşti bărbat, şi poţi! Aşa cum ai putut, probabil, să le săruţi pe altele!

LIVIU Nu, că-

MELANIA Cine ştie pe cine-ai sărutat, tot aşa- (*Izbucneşte în plâns.*) Şi-acum mă săruţi pe mine...

LIVIU De unde scoţi chestiile astea?!

MELANIA Vrei să spui c-ai rezistat tu doi ani jumate fără să te dai la altele?!

LIVIU Termină cu prostiile, femeie! Ţi-a spus cineva ceva, sau ce?

MELANIA Nu era nevoie. Am simţit, am simţit de când m-am întors. Eşti altfel.

LIVIU Altfel? Cum adică „altfel”?!

MELANIA Nu ştiu, e ceva schimbat. Te mişti altfel, cumperi altă marcă de brânză topită, foloseşti aţă dentară în loc de scobitori...

LIVIU Dumnezeule mare?!

Râde strâmb. Intră Gelu.

GELU Mamă, n-am găsit crenvurşti. Am luat salam de vară. Am făcut rău?

52. GELU Când tata zice „s-ar putea”, înseamnă „e sigur”. Când tata zice „e de treabă”, înseamnă „fraier”. Când tata zice „du-te şi învaţă”, înseamnă „mai lasă-mă-n pace, c-am destule pe cap, doar tu-mi mai lipseşti, ce,-s câştigat la belciuge?!”. Când tata zice „nu ştiu”, înseamnă „ştiu, da’ nu vreau să-ţi spun”. Când bunu zice „sigur nu vrei altceva?”, înseamnă „ar fi bine să vrei altceva, că oricum nu pot să-ţi iau ce vrei tu”. Când tata zice „mâine”, înseamnă „niciodată”. Când tata zice „o, da’ nu trebuia”, înseamnă „altceva mai ieftin n-ai găsit, zgârcioabo?”. Scârţâiturile patului înseamnă că n-am voie să intru în camera lor. Şuncă şi măsline şi chec înseamnă zi de salariu. Seminţe şi bere înseamnă meci de fotbal. Rahat înseamnă caca.

53. MELANIA, FILIP

MELANIA Cine eşti?

FILIP Cum adică? (*Râde.*) suntFilip, fostul tău coleg de liceu.

Melania îl priveşte de parcă nu l-ar recunoaşte.

FILIP Hai, Mela-

MELANIA Ce vrei?

FILIP Ce- ? Doar nu vorbeşti serios...

MELANIA Ce vrei de la mine?

FILIP Mela, eu-

MELANIA Toţi vor ceva. Nimeni nu dă nimic gratis.

FILIP Ce să vreau, Mela?

MELANIA Şi bluza...

FILIP Ce-i cu bluza?

MELANIA Mi-ai spus că-ţi place.

FILIP Da, îmi place.

MELANIA De ce?

FILIP Cum de ce, Mela?!

MELANIA Adică doar atât, îţi place?

FILIP Păi... Adică... Da... Eu...

MELANIA Ştiu, ştiu eu că-

FILIP Melania, am spus doar că-mi place bluza ta. Atâta tot.

MELANIA Nu, ştiu eu-

54. TUDOR În '71 m-au trimis în Germania. Eram tânăr, n-aveam treabă ca acum cu reumatismul, mă băteau ploile pe şantier şi n-aveam nici pe dracu'. Aici n-aveam locuinţă, stăteam cu nevastă-mea, Dumnezeu s-o ierte, la socri, Melania avea trei ani, îţi venea s-o mănânci, nu alta! I-au dat drumul şi ei – nevesti-mii, nu Melaniei – o lună de zile. Se tot minuna, ba de una, ba de alta. Atunci am văzut prima dată un negru, da' negru, frate, ca tuciu'! Stăteam într-o cameră amândoi – cu nevastă-mea, nu cu negrul – într-un bloc amenajat pentru noi, ăştia, muncitorii de-afară. De obicei stăteam cu alţi trei într-o cameră, da' când a venit nevastă-mea mi-au repartizat o cămăruţă. Aeroportul era atât de aproape, încât le vedeam clar burţile avioanelor care treceau peste bloc, vedeam cum li se ridică trenul de aterizare şi le intră în burţile alea mari de metal, că nu-ţi venea să crezi că aşa măgăoaie se poate ridica de pe pământ...! Motoarele alea făceau un zgomot de-ţi bubuiau

urechile – am zis, gata, am belit-o, cum să trăieşti şi mai ales să dormi în aşa hărmălaie?! În vreo săptămână ne obişnuiserăm, când decola câte o hardughie din aia parcă era căruţa care trecea dimineaţa prin faţa casei, nici n-o mai auzeam – hardughia de avion, nu căruţa, deşi şi căruţa, atunci, în copilărie. Şi i-am zis nevesti-mii, cu vreo săptămână înainte să se-ntoarcă încoace, hai să rămânem. Deşi, pe vremea aia, de-abia că se mai îmbunătăţise treaba, găseai cam orice, alimentarele erau pline, nu ca mai târziu, când nici oase de-o ciorbă nu mai prindeai...! Şi nevastă-mea, nu şi nu! A-nceput să plângă, că ea nu-şi lasă fetiţa, că o să crească fără mamă şi tată. I-am zis c-o aducem cu noi în Germania, ne-ajută Crucea Roşie, vedem, da' avea dreptate, dura ani până s-o aducă, că comuniştii nu glumeau cu „trădarea de ţară", cum ziceau, iar nevastă-mea se topea pe picioare de dorul ăsteia mici. Nici mie nu-mi era totuna, că Melania era un ghemotoc cu ochi, îţi venea s-o mănânci, nu alta... Am glumit, femeie, i-am zis – nevesti-mii, nu Melaniei, că era prea mică – fii-mea, nu nevastă-mea, şi s-a potolit şi a venit înapoi, încoace, şi după unşpe luni m-am întors şi eu. Eu am mai ieşit pe-afară, am ajuns în Homs şi-n Tripoli şi, mai încoace, după 89, şi-n Tel Aviv, da' ea n-a mai ieşit nici pân' la Ciorogârla.

55. MELANIA, LIVIU, *apoi* GELU

Liviu se apropie pe la spate de Melania. O sărută pe gât.

MELANIA Nu acum, te rog. Lasă...

Ea ridică din umeri când el o atinge pe gât, ca şi cum ar vrea să-l îndepărteze.

LIVIU Ce-i cu tine?

MELANIA Nimic.

LIVIU Sau după ce ţi-a pus ăla mâna pe cur, acum nu mai suporţi să te-

MELANIA Nu-ncepe iar!

LIVIU Ce, crezi că nu pot?

MELANIA O, ba da, poţi! Eşti bărbat, şi poţi! Şi-acum mă săruţi pe mine...

LIVIU De unde scoţi chestiile astea?!

MELANIA Am simţit, am simţit de când m-am întors. Eşti altfel.

LIVIU Altfel? Cum adică „altfel”?!

MELANIA Nu ştiu, e ceva schimbat. Te mişti altfel, cumperi altă marcă de brânză topită, foloseşti aţă dentară în loc de scobitori...

GELU Mamă, n-am găsit crenvurşti. Am luat salam de vară. Am făcut rău?

56. MELANIA, FILIP

MELANIA Cine eşti?

FILIP Cum adică?

Filip râde. Melania îl priveşte de parcă nu l-ar recunoaşte.

FILIP Hai, Mela-

MELANIA Ce vrei?

FILIP Ce- ? Doar nu vorbeşti serios...

MELANIA Ce vrei de la mine?

FILIP Mela, eu-

MELANIA Toţi vor ceva. Nimeni nu dă nimic gratis.

FILIP Ce să vreau, Mela?

Pauză.

MELANIA Şi bluza...

FILIP Ce-i cu bluza?

MELANIA Mi-ai spus că-ţi place.

FILIP Da, îmi place.

MELANIA Ştiu, ştiu eu că-

57. MELANIA, LIVIU

MELANIA Ce faci?

LIVIU Vânez ţânţari. S-au înmulţit ca naiba. Cred că iar s-a inundat subsolul.

MELANIA Mai bine decât molii.

LIVIU Molii?

MELANIA Da, molii. Am găsit molii în puloverul tău, ăla în carouri.

LIVIU Ăla? Păi nu e sintetic?

MELANIA Nu, e de bumbac.

LIVIU Nu e de lână?

MELANIA Parcă pot să-mi mai dau seama... Parcă e de bumbac.

LIVIU E sintetic, îţi spun eu.

MELANIA Şi-atunci, moliile? Ştiam că nu se dau la sintetice.

LIVIU N-au încotro şi se dau şi ele la ce găsesc.

Pauză.

Ar trebui să cumpărăm din astea de lână sau de bumbac.

MELANIA Ştii bine că alea sintetice suntmai ieftine.

58. MELANIA, TUDOR

TUDOR Crimele alea. (*Pauză.*) Românii le-au căsăpit pe alea?

MELANIA De un' să ştiu eu?

TUDOR Nu, mă gândeam, ştii-

Pauză.

MELANIA Şi dacă, ce?

TUDOR Ne fac de râs.

MELANIA Se-ntâmplă, nu ştiu.

TUDOR Trebuie c-avem şi noi italienii noştri.

MELANIA Da.

TUDOR Eşti cu gândurile-aiurea.

MELANIA Poftim?

59. MELANIA, LIVIU

LIVIU Vânez ţânţari. S-au înmulţit ca naiba. Cred că iar s-a inundat subsolul.

MELANIA Mai bine decât molii.

LIVIU Molii?

MELANIA Da, molii. Am găsit molii în puloverul tău, ăla în carouri.

LIVIU E sintetic, îţi spun eu.

MELANIA Şi-atunci, moliile? Ştiam că nu se dau la sintetice.

LIVIU N-au încotro şi se dau şi ele la ce găsesc. Ar trebui să cumpărăm din astea de lână sau de bumbac.

60. LIVIU Nu mai suntcozi. Sau nu din alea lungi. N-apuci să intri-n vorbă, nu mai cunoşti pe unul, pe altul. Găseşti de toate. Bani să ai. **(***Pauză.*) Camerele astea- Nişte chichineţe. N-ai loc să respiri. Cutii de *chibrite*. Înghesuite, să-ncăpem cât mai mulţi. Dacă pui mobilă-n ele, trebuie să slăbeşti. (*Pauză.*) Nu mai suntem aşa de mulţi. Aşa zice *tembelizorul.* Da' ne-ngrăşăm.

61. MELANIA, FILIP

MELANIA Cine eşti?

FILIP Cum adică?

Filip râde. Melania îl priveşte de parcă nu l-ar recunoaşte.

FILIP Hai, Mela-

MELANIA Ce vrei?

FILIP Ce- ? Doar nu vorbeşti serios...

MELANIA Ce vrei de la mine?

FILIP Mela, eu-

MELANIA Toţi vor ceva. Nimeni nu dă nimic gratis.

FILIP Ce să vreau, Mela?

MELANIA Şi bluza...

FILIP	Ce-i cu bluza?
MELANIA	Mi-ai spus că-ţi place.
FILIP	Da, îmi place.
MELANIA	Ştiu, ştiu eu că-

62. MELANIA, TUDOR

TUDOR	Trebuie să fi fost şi lucruri bune.
MELANIA	Era mai cald, e-adevărat.
TUDOR	Ei, vezi?
MELANIA	Mai erau şi duminicile. Că puteam să dorm cât vreau. Şi gelateriile.
TUDOR	Bine că ţi-am scos amigdalele când erai mică.
MELANIA	În centru era frumos. Şi-n casa ălora.
TUDOR	Era o vilă?
MELANIA	Un apartament din ăla, cum îi zice... Rezidenţial.
TUDOR	În Italia n-am fost. Aş fi vrut să văd Roma. Ştii c-am văzut şi Berlinul şi Parisul şi Tel Avivul. Şi Tripoli. Mamă, ce călduri erau în Libia! Patruzeci de grade la umbră. Şi alcoolul era interzis. Da' băieţii noştri se descurcau. Făceau tărie din orice, din curmale, din smochine, din portocale, din orice. Aveam pe unul, Munteanu, care-şi făcuse un căzănel pentru ţuică, din alamă. Pe-ai lor, pe arăbeţi, dacă-i prindea, îi băgau la mititica. (*Pauză.*) Dac-aş fi ceva mai tânăr, m-aş duce din nou. Nu în Libia, da' în Germania sigur. Da' nu mă mai angajează. Nici aici nu mă mai angajează, d-apăi acolo...

MELANIA	Mergeam la un bistro drăguţ, cu fetele. Era plin de români, mai aflam ce se-ntâmpla pe-aici. Dacă mă-mbrăcam mai bine, ziceau că-s curvă. Nu pe faţă, da'- Ţie, în Germania sau în Libia, îţi ziceau curvă?

63. MELANIA, TUDOR

TUDOR	Crimele alea. Nu, mă gândeam, ştii-
MELANIA	Şi dacă, ce? Se-ntâmplă, nu ştiu.
TUDOR	Trebuie c-avem şi noi italienii noştri.
MELANIA	Da.
TUDOR	Eşti cu gândurile-aiurea.
MELANIA	Poftim?

64. FILIP Nu vreau să mă căciulesc. Nu-mi place să călătoresc. Mie îmi place aici. Dac-aş fi sigur de slujba mea, chiar că mi-ar ajunge. Aproape... Ce să fac? Să mă duc şi eu acolo? Ştiu, aş câştiga mai bine. (*Pauză.*) Cică e alt ritm de viaţă acolo. Mai agitat, mai- Faţă de orăşelul nostru, cred şi eu. Aici mori încet, acolo- repede. Poate-ar trebui să plec, să-ncerc şi eu- (*Pauză.*) Nu plec să- Să mă umilească ăia, să mă fure ai mei, să- (*Pauză.*) Li se spune albanezi. Ca şi cum i-ar înjura. (*Pauză.*) Sau ţigani.

65. MELANIA, LIVIU, GELU

MELANIA	Iar vorbeşte singur.
LIVIU	Nu e cu Titi?
MELANIA	Nu. (*Pauză.*) Înainte nu vorbea singur.
LIVIU	Când, înainte?
MELANIA	Înainte să plec.
GELU	Mama a plecat. Apoi s-a-ntors. A stat o vară, o toamnă, o iarnă, o primăvară, încă o vară şi încă o toamnă.
MELANIA	L-ai auzit?
LIVIU	Se joacă, atâta tot.
MELANIA	Nu, ascultă...

GELU ...A plecat rotundă ca un pepene – zice tata. S-a întors slabă ca un ţâr – zice tanti Magda. Acolo, în Italia, e ora zece când la noi e ora nouă şi toţi merg pe motoscutere. La-nceput, după ce-a plecat, a fost rău, că n-aveam nici mamă, nici bani. După aia *a-nceput* să vină bani şi să fie bine. Ne-am cumpărat chiar maşină de spălat automată. Era mai rapidă decât mama. A dispărut muntele de rufe nespălate din baie. Mama ne suna în fiecare săptămână. Tata mă certa în fiecare zi. Că de ce stau în faţa televizorului. Că de ce nu-mi fac temele. Dar când ieşea la o berică cu nenea Vasile şi cu nenea Tudor, *nu mai mă* certa. Velociped. In-a-bor-da-bil. Indestructibil. Soprană. Cheutoare. Îmi notez toate cuvintele noi în caietul roşu. Le repet, le caut în dicţionarul de pe raftul cu bibelouri. Antonio n-a decedat, ci doar se ascunde, zice tanti Magda la coadă la pâine, povestind ultimul episod din „Glasul pasiunii". Totul trece prin stomac, zice tata. Soarele mă-tii, zice Piciu', atunci când îi cade pe picior o ladă din depozitul magazinului. Să fii cumine, îmi zice mama la telefon. Să-i zici lui tata să-ţi cumpere vitamine, îmi zice mama, tocmai din Italia. Titi zice eu mă car. Mia zice *modoscuder* şi *gleiele*. Mama zice fă-ţi lecţiile că-ţi aduc ceva bun din ţara în formă de cizmă. Mă crede încă copil mic. Tata zice au plecat atâţia din oraşu' ăsta, că cei rămaşi am ajuns să ne cunoaştem ca pe propriile buzunare. Mama zice ai grijă cum vorbeşti. Tata zice poţi să *nu mai mă* îngâni? Când o să fiu mare o să-mi cumpăr de toate şi din fiecare mai multe: *ciocolăţi*, rulmenţi, *acţibilde*, banane, halva, îngheţate, biciclete. Ba nu, motoscutere. Când o să fiu mare o iau pe Mia de soţie. Când o să fiu mare o să mă duc în Italia, pe-acolo pe unde a fost mama. O să mă fac controlor de bilete, ca să mă duc pân-acolo pe gratis. Când o să fiu mare, n-o să mai dorm, ca să câştig cât mai mult timp. Şi ca să nu sforăi. Tata sforăie ca un tractor. Mia zice că femeile nu sforăie, da' eu am auzit-o pe mama sforăind. Mama s-a-ntors din ţara în formă de cizmă. Acuma nu mai avem bani, dar o avem pe mama. Acum e din nou rău, că nu-mi pot lua oricând vreau îngheţată. Când era mama plecată, era bine. Acum din nou nu e bine. Mâncăm parizer o dată la două zile, macaroane aproape în fiecare zi şi mulţi, mulţi cartofi. (*Pauză.*) Tata înjură România şi soarele şi tot ce-i iese în cale. Mia îmi arată baloanele pe care le ţine taică-su ascunse între

rufele din dulap. Eu îi arăt vederea cu turnul Eiffel trimisă de mama. Mia îmi zice că turnul ăla e în Franţa. Eu îi zic că minte: ce să caute o vedere cu un turn francez în Italia? Mama nu poate greşi, fiindcă ea a fost acolo. Acum e aici. Aici e şi foamea din săptămâna dinaintea zilei în care tata ia ajutorul de şomaj. Aici *e* şi Mia şi Titi şi îngheţata Mickey Mouse. Când o să fiu mare-

Melania priveşte în gol.

66. TUDOR, GELU

GELU Bunicule, ce faci acolo?

TUDOR Nimic.

GELU Pot să vin şi eu?

TUDOR Nu.

GELU Dar mi-am terminat lecţiile.

TUDOR Şi eu. Demult.

GELU Cum e acolo?

TUDOR Aici? Bine. Mai bine decât acolo.

GELU Vin şi eu.

TUDOR Nu!

GELU Ba da!

TUDOR Când o să ai părul alb, ca mine, atunci poţi să faci ce vrei.

GELU Tata nu are părul alb, şi face ce vrea.

TUDOR Adică nimic. Ai dreptate.

GELU Şi-atunci? Pot să vin?

TUDOR Nu!

67. GELU La-nceput, după ce-a plecat, a fost rău, că n-aveam nici mamă, nici bani. După aia *a-nceput* să vină bani şi să fie bine. Ne-am cumpărat chiar maşină de spălat automată. Era mai rapidă decât mama. Mama ne suna în fiecare săptămână. Tata mă certa în fiecare zi. Totul trece prin stomac, zice tata.

Soarele mă-tii, zice Piciu', atunci când îi cade pe picior o ladă din depozitul magazinului. Să fii cumine, îmi zice mama la telefon. Titi zice eu mă car. Mama zice fă-ţi lecţiile că-ţi aduc ceva bun din ţara în formă de cizmă. Tata zice au plecat atâţia din oraşu' ăsta, că cei rămaşi am ajuns să ne cunoaştem ca pe propriile buzunare. Mama zice ai grijă cum vorbeşti. Tata zice poţi să *nu mai mă* îngâni? Când o să fiu mare o să-mi cumpăr de toate şi din fiecare mai multe: *ciocolăţi*, rulmenţi, *acţibilde*, banane, halva, îngheţate, biciclete. O să mă fac controlor de bilete, ca să mă duc pân-acolo pe gratis. Când o să fiu mare, n-o să mai dorm, ca să câştig cât mai mult timp. Şi ca să nu sforăi. Acuma nu mai avem bani, dar o avem pe mama. Când era mama plecată, era bine. Acum din nou nu e bine. Tata înjură România şi soarele şi tot ce-i iese în cale. Mama nu poate greşi, fiindcă ea a fost acolo. Acum e aici.

68. TUDOR, GELU

GELU Pot să vin şi eu?
TUDOR Nu.
GELU Cum e acolo?
TUDOR Aici? Bine. Mai bine decât acolo.
GELU Vin şi eu.
TUDOR Nu!
GELU Ba da!
GELU Şi-atunci? Pot să vin?
TUDOR Nu!

69. TUDOR, GELU

TUDOR Hai, ieşi de sub masă.
GELU Nu!
TUDOR Mă, nu glumesc!

GELU Stau aici!

TUDOR Hai, ieşi de-acolo!

GELU Nu, nu, nu!

TUDOR Ce cauţi acolo?

GELU Treaba mea.

TUDOR Ce faci sub masă, mă, copile?

GELU Nimic verde.

TUDOR Ce-ai spus?

GELU Nimic verde.

TUDOR Te-ai obrăznicit, Gelule! Hai, vino-ncoace!

GELU Mie-mi place aici!

TUDOR Nu-ţi place!

GELU Ba-mi place!

TUDOR Îţi spun eu că nu-ţi place! Ieşi sau nu ieşi?

GELU Nu!

TUDOR Ei, fir-ai tu- !

70. MELANIA, LIVIU

LIVIU Auzi, tu de ce n-o mai inviţi pe Felicia pe la noi?

MELANIA Felicia? Păi-

LIVIU Înainte să plecaţi, eraţi bune prietene.

MELANIA Invit-o tu, şi gata.

LIVIU Tu de ce n-o inviţi? Tot acolo stă, ştii unde-o găseşti. Ştii, a zis ceva de stăpână-ta, de italiancă. Că ţi-a dat papucii.

MELANIA Cum adică- ? S-a ajuns, şi-acuma spune tâmpenii!

LIVIU Nu, doar că-

MELANIA Ce-i? Hai, spune, ce te roade?

Pauză.

LIVIU Ceva s-a-ntâmplat acolo, altfel nu veneai tu acasă aşa, hodoronc-tronc.

MELANIA Păi ţi-am zis ce s-a-ntâmplat: au divorţat şi-

LIVIU Te-a prins nevasta macaronarului şi ţi-a tras un şut până-n văgăuna asta!

MELANIA Te rog, nu fă asta!

LIVIU Ce să nu fac? Ce să nu fac? Să nu-ţi spun că eşti o... o- ?

MELANIA Dar n-a fost nimic, crede-mă! Felicia habar n-are ce s-a-ntâmplat.

LIVIU A, deci s-a întâmplat! Ceva s-a întâmplat, nu?

MELANIA Nu s-a-ntâmplat! Îţi jur...

Melania plânge.

LIVIU Hai, s-aud şi eu ce-ai de zis! Nu te mai smiorcăi atâta! Ţi-ai tras-o cu macaronaru' şi-acuma te smiorcăi!

MELANIA Nu-i adevărat, nu-i adevărat! Ce gogoşi ţi-a turnat curva aia de Felicia? O crezi pe ea sau mă crezi pe mine, soţia ta?

LIVIU Dar te-a atins, nu-i aşa? S-a dat la tine!

MELANIA Termină, te rog...!

LIVIU Ţi-a pus mâinile pe sâni, pe faţă, pe cur, nu? Nu? Tu l-ai respins, nu-i aşa? L-ai dat în mă-sa, gândindu-te la mine! Şi la copilul tău. Aşa-i?

MELANIA Mi-e rău...

LIVIU Şi-atunci te-a dat afară. Şi nu ţi-a mai dat nici referinţe. Nici ultimii bani pe care ţi-i datora. C-aşa-i când lucrezi la negru, nu? Riscul meseriei, ce pizda mă-sii! Aşa a fost, nu? (*Pauză.*) Da' spune ceva, femeie!

MELANIA Da, da, da! Aşa a fost! A vrut să... şi eu nu l-am lăsat. Şi-am venit acasă. Oricum demult voiam să mă întorc. De când am plecat...

71. TUDOR, GELU

TUDOR Hai, ieşi de sub masă.

GELU Nu! Stau aici!

TUDOR Hai, ieşi de-acolo!

GELU Nu, nu, nu!

TUDOR Ce faci sub masă, mă, copile?

GELU Nimic verde.

TUDOR Ce-ai spus?

GELU Nimic verde.

TUDOR Hai, vino-ncoace!

GELU Mie-mi place aici!

TUDOR Nu-ţi place!

GELU Ba-mi place!

TUDOR Îţi spun eu că nu-ţi place!

72. FILIP De fapt nu ştiu ce s-a-ntâmplat acolo. Aici toată lumea bârfeşte, da' nu ştiu- Macaronarul s-a dat la ea, şi ea, nimic. Şi ăla a insistat, până când nevastă-sa a-nceput să se prindă. Şi-a păruit-o pe Mela de i-au sărit toţi fulgii. Din „ţigancă" şi din „putana" n-a scos-o. Şi asta se jura că n-a fost nimic şi că bărbatu-su a fost ăla care- Unii zic c-a fost altfel, că nevastă-sa s-a dat la Mela, că era o pisică din aia-n călduri. Da' lumea le mai şi-nfloreşte. Sau, alţii: că Mela l-a ameţit de cap pe macaronar, că ăsta a vrut s-o ducă la Veneţia, c-avea nişte afaceri p-acolo, şi nevasta l-a prins cu pantalonii-n vine, peste Mela. Sau că băiatul ălora s-a-ntins la caşcaval, şi Mela s-a atacat, că ea nu-i din aia, că dă dracului toată Italia, cu Berlusconi şi cu Ciociolina cu tot, ca apucata...! Habar n-am-

73. TUDOR, LIVIU

TUDOR Nu fac murături. Nu le au cu murăturile. Şi dacă fac, din alea de le găseşti prin magazine, suntdulci.

LIVIU Mi le-ai mai spus p-astea de-o sută de ori. Hai mai bine să dăm o tablă.

TUDOR Lipsesc trei, două negre şi una albă.

LIVIU De când?

TUDOR Cred că le-a rătăcit Gelu.

LIVIU Să vezi ce-l rătăcesc eu! Doar i-am zis să nu pună mâna pe table!

TUDOR Las' că punem nasturi în loc.

LIVIU Nasturi? N-avem nasturi aşa de mari. Ne trebuie nasturi mari, nu d-ăia–

TUDOR Şi-atunci?

Pauză.

LIVIU Mă duc la un magazin d-ăsta de haine şi tai nişte nasturi. Oi găsi eu nişte paltoane cu nasturi mari, ceva.

TUDOR Numa' să nu te prindă.

LIVIU Dă-mi foarfeca aia din– ba nu, iau o lamă, e mai bună şi-o palmez mai uşor.

TUDOR Vezi să n-aibă camere de luat vederi. Că eu nici la toaletele publice nu mă mai duc liniştit.

74. LIVIU, MELANIA

LIVIU Oraşul ăsta se pustieşte.

MELANIA Vin alţii.

LIVIU Nu mai vine nimeni. În afară de tine. Mă gândeam că era bine să te fi-ntors cu nişte bani. Dacă tot te-ai întors.

MELANIA Tu crezi că-i chiar aşa simplu.

Pauză.

LIVIU Doar nu plângi?

75. MELANIA, FILIP

Melania şi Filip fac dragoste. După un timp, se desprind unul de celălalt. Pauză. Apoi Melania începe să plângă.

FILIP Ce-i, Mela? (*Pauză.*) Ce, n-a fost bine? Ştii, eu- N-am făcut-o demult, şi poate de-aia-

Melania se îmbracă.

MELANIA Nu-i asta, stai liniştit.

FILIP Atunci? Nu-nţeleg. (*Pauză.*) Unde pleci? Te grăbeşti?

MELANIA Aş vrea- Uite, Filip... eu-

FILIP Da?

MELANIA Asta a fost prima... şi ultima dată. Înţelegi?

FILIP Nu-s idiot, înţeleg. Adică nu-nţeleg. Cum adică-

MELANIA Te rog, nu insista...

FILIP Stai, stai puţin! Ce-a fost asta...? Adică toată chestia asta-

Pauză.

FILIP Ştii ce mă scoate din minţi? Că te comporţi de parcă ar trebui să ştiu, dinainte, ce gândeşti tu, de ce faci aia, de ce faci ailaltă...!

MELANIA Am vrut să- N-am vrut decât-

FILIP Nu te-ai simţit bine?

MELANIA Nu-i asta. Doar că-

Pauză.

FILIP Da' zi odată, femeie! (*Pauză.*) A, să nu-mi spui-! Să nu-mi spui- (*Pauză.*) Credeam că ţii la mine. Chiar credeam. Puţin, măcar. Dar tu- Dar tu ai făcut-o din răzbunare. Ai făcut-o din răzbunare, nu? Ast-ai făcut... (*Pauză.*) Şi acum îţi pare şi rău. Asta-i chiar culmea! Acuma nu mai rămâne decât să-i spui, nu? Ca să fie tacâmul complet!

MELANIA Nu, nu! De fapt voiam, să ştii- Dar...

FILIP Voiai sau nu?!

MELANIA Eu-

76. TUDOR, LIVIU

TUDOR Lipsesc trei, două negre şi una albă.

LIVIU De când?

TUDOR Las' că punem nasturi în loc.

LIVIU N-avem nasturi aşa de mari. Ne trebuie nasturi mari, nu d-ăia–

TUDOR Şi-atunci?

LIVIU Mă duc la un magazin d-ăsta de haine şi tai nişte nasturi. Oi găsi eu nişte paltoane cu nasturi mari, ceva.

TUDOR Numa' să nu te prindă.

LIVIU Dă-mi foarfeca aia din – ba nu, iau o lamă, e mai bună şi-o palmez mai uşor.

TUDOR Vezi să n-aibă camere de luat vederi. Că eu nici la toaletele publice nu mă mai duc liniştit.

77. MELANIA, LIVIU

MELANIA Cum adică- ? S-a ajuns, şi-acuma spune tâmpenii!

LIVIU Ceva s-a-ntâmplat acolo, altfel nu veneai tu acasă aşa, hodoronc-tronc.

MELANIA Păi ţi-am zis ce s-a-ntâmplat: au divorţat şi-

LIVIU A, deci s-a întâmplat! Ceva s-a întâmplat, nu?

MELANIA Nu s-a întâmplat! Îţi jur...

LIVIU Dar te-a atins, nu-i aşa? S-a dat la tine! Ţi-a pus mâinile pe sâni, pe faţă, pe cur, nu? Nu? Tu l-ai respins, nu-i aşa? L-ai dat în mă-sa, gândindu-te la mine! Şi la copilul tău. Aşa-i? Da' spune ceva, femeie!

MELANIA Da, da, da! Aşa a fost!

78. LIVIU, MELANIA

LIVIU De două ori pe lună, donez sânge. Îmi dau un prânz şi bonuri de masă.

MELANIA Patul ăsta scârţâie îngrozitor. Tata o să creadă că, ştii tu-

LIVIU Ai întârziat.

MELANIA Avem multe comenzi. Ăştia de la „Ambasador" ne-au comandat 160 de cearceafuri şi 320 de feţe de pernă.

LIVIU M-am întâlnit pe stradă cu George, îl ştii, mi-a fost coleg de liceu. De fapt, nu m-am întâlnit, l-am văzut pe stradă, mergea la piaţă, cred, c-avea o sacoşă, în sfârşit- Ştii, nu m-a recunoscut.

MELANIA Poate nu te-a văzut.

LIVIU M-a văzut, ştiu că m-a văzut.

79. MELANIA, LIVIU

MELANIA Unde-i zahărul?

LIVIU În dulăpiorul galben.

MELANIA Ce caută acolo? Nu era-n ăsta de deasupra frigiderului?

LIVIU Nu ştiu.

MELANIA Acolo era. Înainte să plec, acolo-i era locul. Şi medicamentele? Ce caută astea aici? Înainte erau în baie.

LIVIU Le-oi fi pus la repezeală. Celelalte sunt în baie.

MELANIA Ieri am căutat vata de-am înnebunit. Unde-i?

LIVIU S-o fi terminat.

MELANIA Abia am cumpărat un pachet, cum să se termine?

80. TUDOR, MELANIA

MELANIA Închideam ochii şi mă plimbam pe-aici, prin casă, şi găseam orice lucru.

TUDOR Nu arunca paharul ăla.

MELANIA E de unică folosinţă.

TUDOR Şi ce dacă? Eu îl pot folosi de mai multe ori.

MELANIA Până se strică, nu?

Striveşte paharul în palmă.

TUDOR De ce-?

MELANIA E doar plastic.

TUDOR Dacă nu-l foloseai tu, îl foloseam eu. Se spală şi se mai poate bea din el.

MELANIA Acum nu mai ştiu care pe unde sunt. Le-aţi mutat, le-aţi-

81. MELANIA Acolo îmi aminteam totul. Închideam ochii şi mă plimbam pe-aici, prin casă, şi găseam orice lucru. (*Pauză.*) E de unică folosinţă. Până se strică, nu? (*Pauză.*) E doar plastic. (*Pauză.*) Acum nu mai ştiu care pe unde sunt. Le-aţi mutat, le-aţi- (*Pauză.*) Da, da, da! Aşa a fost! Dacă mă-

mbrăcam mai bine, ziceau că-s curvă. (*Pauză.*) Toţi vor ceva. Nu ştiu, e ceva schimbat. De undeva trebuie să fi început totul. (*Pauză.*) Dacă mi-aş aminti de unde, poate-

82. LIVIU, MELANIA

Liviu doarme. Melania e lângă el, în picioare. Liviu se trezeşte.

LIVIU Te-ai întors.

MELANIA Ce vraişte.

LIVIU Gelu e pe-afară, nu-ţi fă griji. Ţi-au dat concediu?

MELANIA M-am întors de tot.

LIVIU Cât e ceasul? De tot?

MELANIA Nu-l cauţi tu pe Gelu până desfac valizele?

LIVIU Trebuie s-apară.

MELANIA Mi-e somn. Cred că las valizele pe dimineaţă.

Heblu